

Forn d'en Segarra

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Veïnat del Sot de l'Om
Emplaçament	Al nord de can Segarra, al camí a cal Nen, a la riba dreta del torrent de la Serra de la Dona Morta.
Alçada:	325 m

Coordenades:

Latitud:	41.70399
Longitud:	2.39633
UTM Est (X):	449774
UTM Nord (Y):	4617087

Classificació

Número de fitxa	08234-302
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En estat ruïnós.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08234A009000020000IG
Fitxes associades:	
<u>Can Segarra</u>	
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/04/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta de les restes d'un forn, parcialment destruït, format per dues plantes circulars excavades al sòl natural, aproximadament de 5 metres d'alçada i uns 4 m de diàmetre. Es troben comunicades entre elles per una obertura quadrangular d'1 m d'alçada per 1 m d'amplada.

Probablement es tracta de les restes d'un forn de calç.

La seva datació correspon a un ventall cronològic força ampli, ja que aquest tipus d'estructures s'utilitzaven des d'època moderna, normalment associades a obres de reforma d'alguna masia, fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

Observacions:

La seva localització ha estat facilitada per Higini Herrero.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda, que consisteix en una cavitat excavada en part al terreny natural, limitada lateralment per una paret engruixida de pedres, i coberta, per la part superior, amb una cúpula formada per una capa de pedres, llenya i terra. Hi ha dues obertures, una inferior, per tal d'alimentar el foc, i una superior, per tal de que surti el fum i per a dipositar-hi les pedres calcàries amb les que es fa la calç.

La cocció que permet la transformació de la pedra calcària a la calç viva es produeix a uns 1.000 °C, i es duu a terme mitjançant feixos de llenya cremats en somort durant deu o dotze dies. La calç viva s'utilitza per a fer morter, que és la barreja de calç, sorra i grava, i es fa servir com a element d'unió del material constructiu; i la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases.

Els forns de calç van ser utilitzats des de l'època moderna fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

